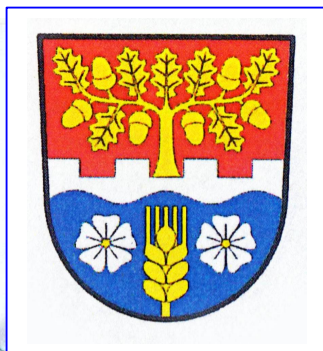

Ročník X.

□ číslo 2 - 2015

ZPRÁVY A INFORMACE ZE

SUKORAD

Ze současnosti i minulosti

Vydává Obecní úřad Sukorady

SPECIÁLNÍ ČÍSLO KE 3. SRAZU RODÁKŮ 2015

Srdečně Vás zveme na setkání rodáků, obyvatel, přátel a příznivců obce Sukorady. Program bude jako tradičně sestaven z místních zdrojů a jeho motivem bude památka na rodačku Věru Ferbasovou – prvorepublikovou herečku. Plánujeme odhalení jejího památníčku a připomínku dob, kdy se zde narodila.

Za obec Sukorady

**Ing.Petr Malý
starosta obce**

PROGRAM 3.SRAZU RODÁKŮ SUKORAD 2015

- 10:00** Slavnostní průvod občanů obce, trasa od hřbitova k obecnímu úřadu
10:30 Odhalení památníku rodačky Věry Ferbasové na budově obecního úřadu
12:00 Zahájení programu na hřišti

- V odpoledním programu na hlavním pódiu vystoupí sukoradské děti, taneční kroužek, skokani na trampolíně a kouzelník Robert
- Naši holubáři hromadně vypustí své svěřence
- Připravena bude naše jednotka SDH, která spolehlivě zasáhne v případě požáru a jednotka prvorepublikové policie a hasičů, kteří zajistí pořádek na místě oslav
- Navštíví nás i spolek historických cyklistů se svými stroji furtošlapy – jsme sportovní obec a ohlédnout se za historií z dob první republiky není na škodu
- Pokud bude počasí příznivé bude od 18,00 hod připravován historický 1. sukoradský let balónem pro vylosované účastníky setkání – podmínkou je zápis do kroniky účastníků srazu rodáků. Vzlet v 19:00, délka letu 1 hodina

V budově OÚ proběhne po odhalení památníku Věry Ferbasové vernisáž obrazů p. Rubína, prohlídka fotografií kronikáře pana Šťovíčka ze života a historie obce a soutěž místní knihovny o Nej.. fotografii ze Sukorad.

Pro děti je připraveno malovací plátno a skákací hrad, ve stanu na hřišti bude možno shlédnout směs historických filmů ze života obce, z filmotéky Věry Ferbasové a života naší jednotky SDH.

K dispozici bude občerstvení v letní hospodě, rožnění pašíka, dobré pivečko a ... no prostě pohodová sobota.

TAK PŘIJĎTE POBEJT !

Co se v obci událo od posledního srazu rodáků v roce 2010?

- dokončení vodovodu v hodnotě 16.998.000,- Kč (z toho nám na výstavbu přispělo ze státního rozpočtu Ministerstvo zemědělství ČR 11.054.000,- Kč a Královéhradecký kraj dotací 1.579.000 Kč) a následná realizace přípojek občanů
- obnova památek – socha Jana z Nepomuku, kříž na hřbitově, pomník Sv.Trojice
- celková renovace hřbitova – oprava zdí, márnice, výsadba nové zeleně
- obnova chodníků v obci – každý rok úsek dle finančních možností a obdržených dotací
- výměna oken na obecním úřadě za lépe izolující plastová
- rekonstrukce prostor v budově obecního úřadu
- úprava místnosti knihovny, pořízení počítače do knihovny (dotace min. kultury)
- rozšíření obecního rozhlasu do Koutů
- vedení procesu výběru obecního znaku a obecní vlajky občany
- převzetí obecního znaku a vlajky v parlamentu České republiky
- udržení kontinuity SDH Sukorady, oslavy 100 let výročí založení sboru
- vyřešení situace kolem majetku obce v držení obyvatel – předzahrádky
- získání pozemků na hřišti - možnost zachování letní hospody na hřišti a možnost dalšího rozvoje volnočasových aktivit v tomto prostoru – dětské a sportovní hřiště
- Sukorady patří mezi nejlepší obce regionu v třídění odpadu dle přepočtu na obyvatele
- pořádání pravidelných kulturních a sportovních akcí (MDŽ, Pálení čarodějnic, Dětský den, Pochod mezi vinohrady, Masopust – vepřové hody, Sukoradské sejkory - bramborákové hody, Adventní setkání pořádané knihovnou , atd.)

VĚRA FERBASOVÁ - rodačka

Narodila se 21. září 1913 v Sukoradech u Jičína. Její otec prof. Ferbas působil na tamním učitelském ústavu a tam také s rodinou bydlel. Dcera Věra rostla do krásy. Malá Věra, které v rodině přezdívali Bobek, měla bratra Karla a ten ji vedl spíš klukovským směrem, takže ona byla přebornicí ve hře v kuličky, uměla mistrovsky lézt po stromech, což se jí později hodilo do filmu, když třeba hrála ve snímku „Venoušek a Stázička“ Venouška.

Když se prof. Ferbas s rodinou přestěhoval do Plzně, chodila budoucí komička do 2. třídy obecné školy. Pan profesor učil na střední škole (dokonce i Miroslava Horníčka).

Věra Ferbasová se později také dostala na gymnázium, ale jeden z jejích životopisců později napsal: „Věra přebírá úlohu, kterou měla po několika letech znovu ztělesnit ve svých filmech, úlohu nejbujnějšího děvčete ze třídy, které si rychle zvykne na středoškolské prostředí a stane se brzy šibalskou a neposednou studentkou, starající se o zábavu třídy. Přesto je však velmi oblíbená, a to stejně svými spolužačkami jako profesorkami.“

Na jednom tanečním večírku ztratila pojem o čase a přetáhla večerku a byla z gymnázia i přes svou oblíbenost vyloučena. Ovšem moc jí to nevadilo, okamžitě přestoupila na obchodní akademii a měla tenkrát i jiné radosti, např. vyhrála soutěž o královnu krásy, jako Miss Plzeň ji vozili v ozdobeném kočáře. Na obchodní akademii se naučila psát na stroji, stenografovat, což se jí později hodilo i pro film. Umění stenografie se Věře Ferbasové hodilo, když se hned po maturitě ucházela o místo sekretářky v Divadle Vlasty Buriana. Skutečně nehledala místo herečky, ale sekretářky. Předtím nikdy nehrála v ochotnickém souboru, neměla prý herecký sen, alespoň tak to tvrdí autor scénáře dr. Taussig.

Když Vlasta Burian zkoušel Věru Ferbasovou ve stenografii, zkoušku zakončil takto: „Najednou se na mne Vlasta Burian zadíval těma svýma očkama přivřenýma a řekl: A co kdybys to, holka, zkusila na jevišti?“ Stalo se. Věra Ferbasová zaskočila za nemocnělou kolegyni ve hře „Pronajme se balkon“ a měla překvapivý úspěch. Ten úspěch pramenil z bezradnosti. Diváci se bavili tím, že nezkušená herečka tápala, zmateně hledala skuliny mezi texty ostatních herců, kam by se svou replikou vstoupila. Nakonec prý scéna skončila tím, že mrštila svou kabelkou a opustila scénu za jásotu publika, které se domnívalo, že vše bylo přesně nacvičeno. Zrodil se typ potřebné komičky. Tohoto typu filmaři využili a možná až zneužili. Ferbasová byla prostě taková, na takovou potřebnou dívku, na takového žabce se chodilo a ona ho do omrzení hrála.

Zajímavé je, že šéf Věry Ferbasové Vlasta Burian zavedl svou herečku na barrandovský kopec až o několik let později. Dřív ji tam doprovodil jiný komik – Oldřich Nový, a to v komedii „Falešná kočička“, která je až příliš okatě napsaná podle Shawova Pygmalionu. V jiném společném filmu, ve filmu „Tři muži ve sněhu“, představovala Ferbasová už legitimní dceru svého partnera Hugo Haase. On tam hrál továrníka Bártu, který odjíždí na hory, aby poznal život z odvrácené strany. Jeho dcera tam najde své štěstí. Štěstí se jmenovalo Hájek a hrál ho režisér a herec Vladimír Borský.

Věra Ferbasová se provdala za architekta Josefa Pálku. Svatba měla dramatickou předehru. Ferbasová hrála v předvečer svatby v jednom moravském městečku, s ní byl i její snoubenec a měli dojednáno, že po představení je jeho známý doveze k vlaku, ale ten se nedostavil. Tak byl narychlo probuzen majitel místní autodílny a riskantní jízdou je dopravil k vlaku, který měl naštěstí, jak to za války bývalo, zpoždění. V Praze se konala slavná svatba, není divu, vždyť se vdávala filmová hvězda, která třeba v roce 1936 natočila 8 celovečerních filmů.

Jedním z nich byl film „Uličnice“. Za ten dostala od Filmových listů Zlatou palmu. O „Uličnici“ kritička Vladislava Brožová napsala: „Výsledek je lepší, než se všeobecně očekávalo. I když máme výhrady k příliš okázalému vystavování nadkolenních partií nožek slečny Ferbasové.“

S Vlastou Burianem filmovala pouze dvakrát. V roce 1941 vznikl film „Provdám svou ženu“ a o rok později „Zlaté dno“. A to byla poslední filmová role, kterou Věra Ferbasová za protektorátu sehrála. V roce 1942 se filmování dobrovolně vzdala. Populární a velice dobře placená herečka se dobrovolně zřekla své práce z toho důvodu, aby nebyla nucena točit německé filmy. Na rozdíl od jiných českých hereček, které říšské filmy točily a dokonce si změnily, poněmčily jména.

Poválečná znárodněná kinematografie Věru Ferbasovou mírně řečeno zanedbávala. Před kameru se dostala až po 16 letech a dostala už jenom třináct rolí, spíše roliček. Ještě že byla vynalezena televize, která k ní byla milosrdnější.

Zdeněk Svěrák se s Věrou Ferbasovou setkal ve filmu „Skřivánci na niti“ Jiřího Menzla, kde hrála roli trestankyně, a potom v komedii „Jáchyme, hoď ho do stroje!“ Role tetičky, kterou tam hrála, byla úplně poslední její úlohou a shodou okolností to bylo v prvním filmu, k němuž Zdeněk Svěrák s Ladislavem Smoljakem napsali scénář.

Od poloviny 50. let žila Věra Ferbasová se svým manželem v Ládví u Prahy v domku, který kdysi užívala jako letní byt Růžena Nasková. Bydleli tam s kocourem Rumcajsem, jméno dostal asi jako upomínku na rodné Jičínsko, a s psem Hafíkem. Hafík mimochodem bylo krycí jméno, ve skutečnosti to byla psí slečna. Věra Ferbasová se jí ujala, když ji někdo odložil. Fenka měla štěstí, že Ferbasová byla nejen ženou komického talentu, ale i dobrého srdce.

CO V SUKORADSKÉ KRONICE NEBYLO

Obecní kronika Sukorad byla založena až po 1. světové válce. Do té doby byla vedena pouze kronika školní. Obsahovala sice údaje, které se týkaly i mimoškolních záležitostí, ale těchto záznamů bylo poskrovnu a od začátku 20. století nejsou záznamy skoro žádné. Snaha vyplnit tato bílá místa se částečně zdařila s použitím různých starých záznamů, jako jsou zápisy ze schůzí místních orgánů a organizací, pokud se především v archivu dochovaly, ale i výpisů ze starých listin a některých pramenů z okolních obcí. Přibližme si doby, ve kterých se narodily, žily a zemřely celé generace našich předků. Patří sem i život těch, bez nadsázky řečených nedávných, které nosíme ve vzpomínkách, a podoba jejich tváří dosud nevyprchala a dovedeme si ještě přivolat jejich hlas, gesta, prostě vše, co k člověku patří.

Rok 1905

Umrličí cesta

Dne 9. června 1905 jednalo obecní zastupitelstvo obce Lískovice o zbudování silnice od Tereziných Darů, přes a Lískovice do Sukorad. Na schůzi konané 4. června 1906 ale usneseno dáti pořídit projekt a rozpočet na silnici od Tereziných Darů do Lískovic a z Lískovic k Myštěvsi. Silnice k Sukoradům uznána jako méně důležitá, a tak zůstala ta pradávna, zvaná umrlčí.

Rok 1906

Hřbitov

Dne 7. ledna 1906 konalo se svěcení hřbitova o 1 hodině v neděli odpoledne, za velkého účastenstva. Bylo náledí a tálo. Dne 20. února zvolilo obecní zastupitelstvo Jana Kubištu za hrobaře na obecním hřbitově s povinností hřbitov udržovati v náležitém pořádku, stromy kolem hřbitova i na hřbitově v čas potřeby okopati a sestříhnouti. Při každém pohřbu máry přinésti a odnésti a zvoniti při průvodu. Hrobařské nářadí si obstará sám. Provazy a žebříček se koupí od obce. Na výše uvedené podmínky hrobař Jan Kubišta přistoupil.

Výstavba silnic

Dne 4. května usneseno zastupitelstvem jednohlasně, že stavba veřejné silnice z Kanic do Petroviček provedena bude, a sice že se stavbou ihned do konce tohoto měsíce května 1906 se započne. Pozemky, jimiž silnice zmíněná se povede, budou vykoupeny za cenu 80 haléřů za čtverečný sáh, politickou obcí Sukorady-Kanice. Dodatečně ještě ujednáno, že pro odkoupení veškerých pozemků zabraných veřejnými cestami neb silnicemi, což rovněž platí pro silnici Sukorady-Kouty, bude shora určená cena 80 haléřů za sáh vždy platná.

Rok 1907

Pastouška

Dne 13. ledna projednáváno v obecním zastupitelstvu odevzdání dětí Josefa Krátkého z obecního domku do rodin občanů. Boženu Krátkou Václavu Doležalovi bezplatně s tím podotknutím, že jest povinen jí přiměřeně šatit, ošetřovat a do školy posílat po dobu 1 roku. Obecní zastupitelstvo si vyhrazuje dohled, aby se shora uvedeným podmínkám vyhovělo. Anna Krátká se odevzdává na opatrování Václavu Řehákovi za 36 Korun ročně s těmi samými podmínkami svrchu psanými. František Krátký se ponechává prozatím, než bude přijat do sirotčince Aloisu Duškovi za 10 korun na opatrování. V pádu, že by František do sirotčince přijat nebyl, bude vyhlášena veřejná dražba.

Ferbas Otakar

C. k. okresní školní rada ustanovila dekretem ze dne 13. 9. 1907 Otakara Ferbase na místo zatímního učitele v Sukoradech. Před tím učil ve Velkých Jeřicích. Narodil se 29. 8. 1884 v Bělči okres Hradec Králové. V letech 1889-95 chodil do školy v Třebechovicích. Učitelský ústav v Hradci Králové absolvoval v letech 1889-1903. Otakar Ferbas byl synem Josefa Ferbase z Čibuze a Vincencie Málkové z Bědovic 18. Za manželku měl Julii dceru Jana Pallase z Lukavce a Františky Benešové z Nové Vsi 22

Plat starosty

Dne 31. prosince 1907 obecní výbor se usnáší aby slušné starosty bylo zvýšeno ze 130 korun na 160 korun a v Kanicích ze 40 korun na 50 korun. Pokladník obecní dostane 80 korun ročně.

Rok 1908

Pastouška

Dne 12. ledna 1908. Obecní zastupitelstvo konalo dražbu na dítky po Josefu Krátkém. Nejstarší Boženu dostane Václav Doležal číslo 2 úplně zdarma na 1 rok. Boženu bude stravovati, šatiti a do školy správně posílati. Pan Václav Řehák dostane 100 korun ročně za chlapce Františka, za stravu, šacení a řádné ošetřování. Annu dostane pan Josef Šafka za 36 korun ročně za stravu, šacení, posílání do školy a řádné vychování. Dozor nad řádným prováděním sobě vyhrazuje obecní představenstvo.

Sukoradské hostince

Dne 15. srpna povoleny jakékoliv taneční a jiné zábavy v obci, ale postupně za sebou, to je jednou v hostinci Josefa Bílého a jednou v hostinci Aloise Baudyše. Výjimkou je pouť a posvícení, kdy zábava může být současně v obou hostincích. Za neuposlechnutí bude vyměřena pokuta 10 korun do pokladny pro chudé.

1909

Nový hostinský

Dne 5. září bylo v zastupitelstvu všemi hlasy usneseno udělit koncesi hostinskou a výčepnickou pro dům č. 62 v Sukoradech, nastávajícímu majiteli Josefu Kožíškovi. Povolen byl výčep piva, příprava a podej pokrmů, občerstvujících nápojů, jako víno, čaj, káva a limonáda. Dále ubytování cizinců a provozování dovolených her. Lístky bylo hlasováno o povolení prodeje kořalky Čtyři hlasy byly pro prodej, čtyři hlasy proti. Alois Baudyš, druhý hostinský ve vsi se hlasování zdržel. Předseda pak rozhodl, aby koncese na kořalku byla vydána po čase.

Dne 29. listopadu, když byl dotčený Josef Kožíšek seznán, že jest spolehlivý v prodeji kořalky, byl mu tento prodej povolen.

Rok 1910

Spolek Přemysl

Valná hromada spolku Přemysl konala se dne 30. ledna 1910. Ve vedení spolku nedošlo k žádným změnám. V tomto roce bylo zakoupeno 5 pleček „Planetek“. Poplatek za půjčení stanoven 20 haléřů z korce. Nečlenům se stroje nepůjčovaly. Dále byla zakoupena kružátka na zelí od firmy Alois Budina z Lomnice za 45 korun. Koncem roku čítal spolek 46 členů. Knihovna měla 310 svazků, z nichž 100 bylo majetkem Národní jednoty severočeské. Odebírán byl Venkov, Národní hospodářské noviny, Hořícký obzor, Havlíček a Chrudimský hospodářský list. Evidováno bylo celkem 32 čtenářů a půjčeno bylo 728 knih. Pořádáno bylo divadelní představení „Pan Měsíček odchází“.

Poštovní úřad a telegraf

Dne 18. března 1910 jednáno o podání žádosti na zřízení poštovního a telegrafního úřadu stanice Dolní Dobrá Voda-Bašnice.

Pastouška

Dále se obec usnáší, by veškeří cizí nocleháři v obecním domku přespávali v komoře, do které bude zakoupeno potřebné množství slámy. Do světnice mezi stálé příslušníky pastoušky aby nebyl nikdo připouštěn.

Rok 1911

Hasiči Obecní studna Hřbitov Revolver pro ponocného

Dne 31. července 1911 projednán dopis od c. k. expozitury o založení hasičského sboru. Po přečtení dopisu odhlasováno, že stříkačka se nemůže zřídit a sbor založit z důvodů, že v obci není dostatek vody a obec je přetížena velkými přírážkami, které se zvětšily v roce 1911 probírkou kopce a že rok byl pro zemědělství moc nepříznivý, že občanstvo nemá ani tolik, by si zapravilo svoji domácnost. Studně se postaví před domem Josefa Macnara číslo 8. Schváleno 9 hlasy proti hlasu jednomu. Pumpa bude pořízena železná. Ani kůlna pro stříkačku se stavěti nebude. Dále jednáno, zda má se podati žádost obce o zbrojní pas pro obecního strážníka, k nošení revolveru při noční hlídce. Rozhodnuto, že v případě když strážník si sám za své peníze bude chtít revolver koupiti, tak od obce se podá žádost o nošení zbraně.

Rok 1912

Hubení myši a křečků

Pokuta 20 korun ustanovena tomu, kdo myši by nehubil. Jelikož je shledáno, že odvázení psi pronásledují kočky v polích, nařizuje se, aby byli uvázáni. Kdo by neuposlechl, vystavuje se pokutě až 20 Korun. Schvaluje se sázeti stromky po návsi, kde je k tomu místo způsobilé. Pan starosta a oba radní vyměří místa k tomu vhodná. Stromky se vezmou ze zdejší školní zahrady, jeden kus 50 haléřů. Navrženo bylo, aby se hubili křečkové a za jednoho křečka chyceného vyplácti 20 haléřů. Dále projednána podaná stížnost na obecního strážníka, že nedbá svých povinností a neponocuje v noci. Usneseno zvoliti dva členy výboru a kontrolovati jej.

Rok 1913

Hasiči

Usneseno koupiti stříkačku od ústřední prodejny stříkaček hasičských a tělocvičných potřeb v Praze Smíchově. Dne 27. ledna 1913. Stříkačka z Prahy zakoupena za 3.900 korun, se vším nářadím hasičským, včetně plátna na obleky pro 20 hasičů. Dne 20. dubna 1913. Schváleno vypůjčit obnos 3.900 korun na stříkačku a hasičské zařízení u okresní záložny Hořícké.

Spolek Přemysl Oslava Jana Husa

V předvečer výročí upálení M. J. Husa usneseno zapáliti hranici. Potřebné roští dá Alois Baudyš i s naložením a složením za obnos 2 koruny 40 haléřů. Odveze Jan Šťoviček zdarma. Průvod šel od hostince Josefa Kožíška s doprovodem místní kapely k hranici na kopci. Zapěna píseň „Hranice vzplála“. Ke střílení zakoupen 1 kilogram střelného prachu.

Rok 1914

Prodej kořalky Hubení housenek Neplatič výživného na děti

Dne 5. června 1914. Výčep lihovin panu Josefu Kožíškovi byl zamítnut. Ve volném slově se usneslo, by obecní strážník vyhuboval, aby stromky vysázené na obecním místě a napadené housenkami, každý před svým stavením obral. Dále usneseno, jestli pan Píček z Kanic, který jest někde na práci, nebude posílat peněz na výživu svých dětí, bude donucen, třeba postřkem by přišel domů.

Mobilizace

Dne 26. července 1914 v den svatě Anny v neděli, přijel oficiál c. k. okresního hejtmanství v Nové Pace, pan Kohout asi o půldruhé hodině po poledni a přivezl ve fiakru mobilizační listiny. Toho dne byla vyhlášena částečná mobilizace. Jakmile ráčilo J. V. oznámiti

svým manifestem vypuknutí války, hned řídící učitel Jan Čapek uvázal se ve výkon místnímu obecnímu úřadu k trvalé potřebné práci a pomoci. Rovněž byli hned zřízeni dva obecní poslové k rychlému dopravování nutných vyhlášek, a sice místní strážník obecní, Josef Loudil pro Sukorady a pak Josef Šaroun s velocipodem pro Kanice a Kouty. Těž c. k. četnictvo dojíždělo na velocipédech, nebo pěšky přicházelo skoro přes den.

Rok 1917

Dne 9. června 1917 byla schválena obecním zastupitelstvem válečná půjčka v částce 4.000 korun výpůjčkou z místní rajfajzenky. Později následovaly další válečné půjčky. Od jara ani nekáplu. Obáváme se hladu. Válka dosud trvá.

Rok 1918

Žádost Kanic o odloučení od Sukorad

Dne 20. srpna 1918 bylo projednávána žádost občanů Kanických o odloučení osady Kanic od politické obce Sukoradské a usneseno této žádosti vyhověti. Co se týká připsání katastru Invalidního lesa Bříštského nelze toto připustiti. Dále pak obec Sukorady trvá na tom, že dluhy obce rozvrhnou podle daní a v případě odtržení tyto Kanicemi převzítí.

Rok 1919

První oslava narozenin pana presidenta Československé republiky konala se dle přípisu okresní školní rady v pátek dne 7. března 1919. O životě, díle a působení pana presidenta promluvil učitel Stanislav Holman před shromážděnou mládeží školní. Dovršuje pan president 69 rok svého plodného života korunovaného vítězstvím práva a volá všechnu mládež k svědomité a vytrvalé práci a toto přeje panu presidentovi pevného zdraví a dlouhého věku. Načež zapěna národní hymna „Kde domov můj a Nad Tatrou sa blýská“ a „Hej Slované“. Zábavný odbor hosp. čten. spolku Přemysl uspořádal v dubnu divadelní představení „Legionářova žena“.

Rok 1920

Obecní strážník se stává i školníkem

Dne 5. února 1920. Čištění a topení ve třídách zadáno strážníku Bohumilu Škarýtkovi za roční plat 360 korun.

Telefon do obce

Dne 14. března 1920. Zřízení telefonního spojení do obce. Výbor projevil zájem, nutno však získati podrobnější informace o podmínkách. Tyto zajistiti pověřeni starosta obce a Jan Šťovíček.

Rok 1921

Sčítání lidu a domů

Dne 16. února 1921 bylo provedeno sčítání lidu. Sčítacím komisařem ustanoven správce školy Václav Kostka. Úhrnem bylo napočítáno:

V Sukoradech	77 domů	344 obyvatel
V Koutech	11 domů	46 obyvatel
V Kanicích	25 domů	126 obyvatel

Dle pohlaví:

Sukorady	166 mužů	178 žen
Kouty	20 mužů	26 žen
Kanice	60 mužů	66 žen

Dle náboženství

Sukorady	186 katolíků	156 bez vyznání	2 církve českosl.
Kouty	34 katolíků	12 bez vyznání	
Kanice	98 katolíků	nikdo	21 církve českosl.

Dle vzdělání

Sukorady	Číst a psát umí	Číst a psát neumí
	149 mužů 156 žen	17 mužů 22 žen
Kouty	20 mužů 24 žen	-- 2 ženy
Kanice	53 mužů 59 žen	7 mužů 7 žen

Dle stavu ženatých a vdaných svobodných ovdovělých

Sukorady	74 mužů 74 žen	88 mužů 76 žen	4 muži 27 žen
Kouty	11 mužů 11 žen	6 mužů 13 žen	3 muži ženy
Kanice	28 mužů 28 žen	30 mužů 32 žen	2 muži žen

Soudně rozvedený 1 muž v Sukoradech. Nejstaršímu muži v Sukoradech bylo 85 let a nejstarší ženě 80 let. Národnost u všech obyvatel je česká. Oproti minulému sčítání došlo ke snížení počtu obyvatel, a to nejen v naší obci, ale celkově. Od 1. června 1921 zaveden byl na drahách a poštách v naší republice tak jako v jiných státech čas 24 hodin.

Rok 1922

Taneční zábavy v hostincích

Pan řídící učitel na odpočinku Jan Čapek daroval obecní knihovně as 70 svazků knih, za něž mu starosta jménem téže poděkoval. Obecní zastupitelstvo po zralém uvážení usneslo se v obou hostincích najednou zábavy nepovolovati. Poutní zábavy smí páni hostinští pořádati střídavě, posvícenské jeden v neděli a druhý „Zlatou“ v pondělí, příštím rokem opačně.

Rok 1923

Elektrifikace obce

Okres hořícký podnikl soustavnou elektrifikaci, na kterou poskytl obcím finanční podporu. Sukorady obdržely 30 tisíc a Kouty 10 tisíc korun. V dubnu 1923 přistoupeno k vlastní práci. Ta byla dohotovena koncem června a ihned svíceno. Většina občanstva elektřinu zavedla, mnozí též elektrické motory. Ve škole zavedeno osvětlení pouze v bytě v 1. poschodí.

Rok 1924

Odluka Kanice

Výnosem ministerstva vnitra byla povolena rozluka politické obce Sukorady na obce Sukorady-Kouty a Kanice. V zastupitelstvu jednáno o zahájení činnosti ve věci provedení úprav jak v operátech katastrálních, tak i v knihách pozemkových a mapách. Starostou obce zvolen opět Josef Zamouřil číslo 22.

Rok 1925

Kanalizace

Obec Sukorady pomýšlela na kanalizaci své obce. Mělo se s ní započít v příštím roce. Současně měla být provedena kanalizace i v osadě Kouty. Dne 25. února jednáno znovu a rozhodnuto s kanalizací započít již v roce 1925.

Vodovod pro dolní konec

Do této schůze dostavili se zástupcové dolní části obce Šupík Václav a Nejedlý Vilém. Předběžně jednáno o podmínkách, a účasti zájemců o vodovod po stránce pracovní i finanční.

Spolek Přemysl

Hospodářsko-čtenářský spolek Přemysl převzal na sebe činnost osvětovou, především pořádání divadel a přednášek. Letos sehrána divadelní představení „Tvrdé hlavy“ a „Jidáš“. Dále uspořádána přednáška na oslavu 75. narozenin prezidentových a oslava Husova. Na návrh předsedy byla spolková knihovna, dosud umístěná v hostinci, sloučena s knihovnou obecní a přestěhována do školní budovy. Spolek i nadále pak podporoval obecní knihovnu pravidelným odběrem knih.

Rok 1926

Hned počátkem roku nařízen soupis domácích zvířat ke dni 31. prosince 1925. V obci s přílehlou osadou Kouty jevil se počet takto: Koně 25, skot 346, kozy 52, prasata 173, slepice 1.399

Hubení chroustů

Usneseno bylo, aby obec ze svých prostředků platila za 1 litr sebraných chroustů 40 haléřů, tak jak bylo dosud vypláceno. Změna byla pouze v tom, že zemský výbor již nebude připláceti 50 % této částky.

Pomník padlým

V tomto roce navrhl Alois Dušek, aby se občanům padlým v I. světové válce postavil pomník. Jan Valenta tento návrh zamítl s odůvodněním, že vlna těchto akcí již pominula.

Dluh u hostinského

Při hře „Tajemný hrad v Karpatech“ udělali hudebníci dluh u hostinského v obnosu 33 korun. Spolek Přemysl odmítl toto uhraditi, neb by i podruhé mohli účastníci toto opět učiniti a spolek by měl jen placení. Věc ta vrácena hostinskému, by sám se postaral a účet u hudebníků si vydobyl.

Škola

Letos poprvé na základě výnosu zemské školní rady budou žáci užívatí pololetních prázdnin i na školách obecních. Na zdejší škole vyučováno až doposud dle „Slabikáře.“ Letošním rokem zavedena byla „Poupata“, která přinesla dětem mnoho zábavy. Děti hravým způsobem naučily se velkým tiskacím písmenům, sestavily z tyčinek jednotlivá písmena apod. Poupata líbí se dětem i učitelé. Jednu však nevýhodu spatřuje učitel v tom, že se příliš málo věnuje písmenům psacím, takže děti potom neúhledně píší.

Rok 1928

Vodovod

Dne 16. března 1928 bylo započato se stavbou vodovodu pro dolní konec vesnice. Tito občané utvořili družstvo s určitým počtem podílů podle plochy pozemků. Práci vykonali sami, jen položení rour železo-betonových vykonala firma Ruml Plátenice. Obec postarala se i o přípojku pro hasiče v případě požáru a dále hydrantu na konci vedení, kde možno vodou zalévat na hřbitově a

v případě nedostatku vody v Koutech, by tito jí nabíratí mohli. Na dalším zasedání starosta vysvětlil, za jakých okolností a podmínek slíbeno bylo 8.000 korun na tuto stavbu. Dodatečně bylo jednohlasně schváleno.

Rok 1929

Počasí

Začátek tohoto roku byl poznamenán neobyčejně tuhými mrazy, jakých i nejstarší osoby nepamatovaly. Jakmile ujala se zima vlády, nepolevila, mráz střídal mráz, takže teploměr ukazoval – 33 °R. Sněhu napadlo mnoho, závěje nikdy nevidané, cesty a železniční tratě zaváty a děti, které navštěvovaly měšťanskou školu, do školy nemohly. Doprava na tratích vážla. Čekalo se, že v době tání budou povodně. Ale nestalo se tak. Sníh roztál bez nejmenší škody. Nejvíce zimou utrpěla zvěř, které mnoho pomrzlo, pak stromy, které pak hynuly i v příštích letech.

Rok 1930

Meliorace pozemků

Místní rolníci, vedení jsouce snahou zvýšit pokud možno nejvíce výnosnost svých pozemků, semkli se ve vodní družstvo, které provádí odvodnění pozemků. Příhodné jaro a vysoká nezaměstnanost lidí, zvláště zedníků, vehnalo tyto na práce s odvodněním a často jich pracovalo na poli až sto. S odvodňováním započalo se na jaře 1930 a dokončeno bylo v roce následujícím. Odvodňování dělo se v režii družstva za dozoru vrchního rady zemědělského pana Šánovce z Nového Bydžova. Počasí tohoto roku bylo dosti příjemné. Po loňské tuhé zimě nastal pravý opak, ač předpovídala se opět krutá zima. Zimy ale skoro žádné nebylo. Půda ale od podzimu trpěla nedostatkem vody. Jevil se tudíž i stav vody ve studních nízký. Jaro bylo až příliš suché.

Konečně telefon

Dne 9. května 1930. Jelikož náklad na zřízení telefonní stanice zněl na obnos 4.550 korun, usneseno podati přihlášku a žádati o provedení v době co nejkratší. Pro umístění vybrán obchod Josefa Rychtery číslo 78.

Rok 1931

Kolik vypili Sukorad'áci

Dne 18. července 1931 Starosta zjistil u důchodkového úřadu v Hořicích množství piva, které sukoradští hostinští odebrali v minulých letech. Josef Kožíšek odebral v roce 1928 z pivovaru Hořice 141 hektolitrů 12° ležáku, v roce 1929 141 hl 12°ležáku. Paní Baudyšová předložila výpis z pravovárečného pivovaru v Novém Bydžově, podle kterého odebrala od 1. března 1928 do 14. září 1930 291 hektolitrů piva. Podle toho byly uplatněna nápojová dávka až do jejího zrušení. Podle tohoto výměru pan Kožíšek byl povinen zaplatit 1.300 korun a paní Baudyšová 1.000 korun.

Pomník padlým

Na výborové schůzi spolku Přemysl dne 5. září 1931, bylo usneseno v den 28. října 1931 na paměť budoucím a památce mrtvých zasadit dvě lípy a dva stříbrné smrčky, které by tvořily pomníku padlých důstojné pozadí. Tento akt jako pietní vzpomínka se uskutečnil v den národního svátku.

Rok 1932

Nový zvon

Naše obec neměla do letošního jara zvonu. Byly různé stesky na to, aby lidé pracující na poli, byli nějakým způsobem upozorněni ku příkladu na poledne, ale i v případě pohřbu mohlo být zvoněno na poslední cestu. Rozhodla se proto obec poříditi zvon v té velikosti, jak kdysi býval. Věc se stala skutkem. Od té doby každé poledne bylo odzvoněno paní Škarýtkovou, přičemž se řídila pokud možno přesně podle hlášení v radiu. Prvním, kterému zvonila na poslední cestu, byl Jan Saidl.

Rok 1933

Jako po několik roků předchozích, tak i tentokrát opakoval se pozoruhodný jev přírodní, to je pozdní příchod zimy. Zato období zimní se protáhlo až do pozdního jara. Zimní srážky, byly nepatrné. První sníh napadl 6. ledna 1933. Do tohoto data měla zima ráz chladnějšího počasí podzimního a mrazy dostavily se až koncem ledna a poklesly až na – 21 °C. 9. února zmizel sníh, včely vyletovaly a dostavili se první poslové jara- skřivani a špačkové. Oteplení toto bylo ale dočasné. Zima se před polovinou února vrátila s mrazy i sněhem 12. února mráz – 8 °C, 14. února prudká sněhová vánice s bouří a 17. února poklesla teplota na – 17°C. Toto potrvalo až do 4. března. Zimní vláhly byl nedostatek a jaro bylo suché a chladné. Vegetace se celkově silně opozdila, stromy kvetli až v květnu. Došlo též ke kalamitnému výskytu mšic. Sucho se protáhlo až do první třetiny června. Obvyklé dubnové deště se nedostavily. Ještě počátkem června byly noční teplota na 2 až 4 stupních. Vegetace byla silně opožděna. 27. května kvetly na školní zahradě ještě jabloně. Žně začaly 20. července a výnosy obilovin byly rekordní. Horší byl vývin okopanin. Podzim byl rovněž suchý a teplý. Setba ozimů se pro nedostatek vláhly a záplavu myší opozdila. Listí stromů předčasně zežloutlo a opadlo. Ve studních, zejména na hořením konci obce za začal projevovat nedostatek vody. V noci ze dne 2. na 3. prosince zasáhla k nám náhle za prudkého větru mrazová vlna z Polska. Z +15 °C v hodinách dopoledních, klesla teplota na – 13 °C. Mrazy 21-23°C potrvaly až do 20. prosince. Ozimy přitom trpěly holomrazy. Teprve 21. prosince mrazy trochu polevily. Na Silvestra bylo 10°nad nulou, zatímco z Itálie a Francie byly hlášeny mrazy a sněhové vánice.

Rok 1934

Meteorologická pozorování

Zima 1934 byla velice suchá. Mrazivá perioda se sice v prosinci 1933 náhle dostavila, ale bez sněhové pokrývky se škodlivými účinky na rostlinstvo, které po suchém podzimu bylo málo zakořeněné, neurostlé a málo odolné mrazům. Katastrofální sucho se přeneslo i do měsíce května. Zelená barva některých ovocných stromů se změnila na žlutou. Uprostřed jara jakoby nastával podzim. Mrazy pak ve dnech 16., 26. a 29. května proměnily porosty brambor v temná spálenišť. Dne 28. května se ve škole topilo. Červen byl opět suchý a teplý. 7. července nastaly žitné žně a 10. srpna žně byly skončeny. Výnosy po korci: žito 6q, pšenice 7q, ječmen a oves 6,5 q.

Vydatné deště v závěru srpna způsobily, že se vše pokrylo svěží, nevidanou zelení. Sucho naučilo dokonale si vážit pitné a užitkové vody. V některých obcích docházelo ke sporům o vodu, jako ku příkladu v Šaplavě nebo Bříšťanech. Obecní úřady proto regulovaly odběr vody z veřejných studní. Studnaři měli znamenitou sezónu. Prohlubovali staré a zakládali nové studně. Proutkaři, jako ku příkladu František Macnar, byli vyhledáváni a stávali se dobrodinci, když se jim podařilo nalézt nový pramen. Od 4. června byl i sukoradský vodovod v omezeném provozu a pouze v hodinách ranních uspokojoval potřebu. Obecní studna byla vybavena novou železnou pumpou. Občané z dolního konce obce dojížděli si pro vodu k obecní studni.

Rok 1935

Hřbitov

Dne 31. května 1935 v zastupitelstvu jednáno o vykopání o vykopání studny na hřbitově. Teprve o rok později, to je 18. dubna na zasedání zastupitelstva rozhodnuto vykopat u márnice studnu, hlubokou 3 metry, a betonovými skružemi a pumpou.

Lesní domek

Lesní správa hořická zbudovala v oddělení 173 nový dřevěný domek, upravila rybníček v oddělení 170 a osadila jej rybami.

Ceny jatečních zvířat. Krávy 1.75-2.50Kč, Voli 2.25-2.75 Kč, Telete 2.50-3.25 Kč, Býci 2.50-3.75 Kč, Jalovice 2.75-3.50 Kč, Máslo 13-16 Kč

Rok 1936

Počasí

Od začátku roku mělo počasí ráz poslední třetiny měsíce března s teplotami +10-12°C. Rozkvetly petrklíče, fialky, před školou vyrazily tulipány, pučely pnoucí růže, trávničky a ozimy se krásně zelenaly, ovocné stromy a keře nalévaly pupeny. Na polích objevily se pluhu. Orali František Draštík a Bohumil Kostka. Sníh zmizel i na horách. Za leden spadlo 74 mm srážek, většinou ve formě deště. Tedy zima prapodivná, nad kterou hospodáři kroutili hlavami, neboť nebylo pamětníka takového počasí. Hostinští, pokud neměli nově naledováno, měli v lednu teplé pivo.

Tábořiště pro cikány

Dne 26. května 1936. K nařízení okresního úřadu bylo určeno místo k táboření pro cikány a jiné kočovné tlupy a to v obecním sadě v dolním dílci hned pod cestou.

Rok 1938

Silnice Sukorady - Lískovice

Dne 16. března 1938. Na zasedání obecního zastupitelstva projednávána zpráva o stavu příprav na silnici Sukorady-Lískovice. Pan Rychtera sdělil, že úsek na okrese hořickém jest zpracován, takže stavba silnice by mohla být zadána, ale v úseku Bydžovském stavba jest zdržována obcí Lískovickou. Ohledně kanalizace jest žádost u ministerstva sociální péče, příspěvky od ministerstva jsou zajištěny. Dále dal pan Rychtera návrh, aby byla vydlážděna silnice okresní přes zdejší obec. Obec by přispěla 10 % stavebního nákladu a opatřila projekt. Jednomyslně bylo usneseno a finanční komisí schváleno. Uloženo starostovi, aby požádal okresní úřad o schválení.

Schůze zastupitelstva dne 11. května 1938. Ohledně choromyslné Anny Černé z Koutů usneseno dáti tuto do okresního ústavu pro choromyslné s podmínkou, že z toho nevzniknou obci žádné výlohy.

Dláždění silnice v Sukoradech

Dne 20. listopadu 1938. Na rekonstrukci a vydláždění okresní silnice přes naši obec, žádá okresní úřad, by obec zdejší přispěla 10% celkového nákladu, což činí 34.000 korun. Zastupitelstvo se rozhodlo touto částkou přispěti.

Rok 1939

Kanalizace

Dne 11. března 1939. Pan Rychtera podal zprávu ohledně stavby kanalizace, k jejímuž zahájení v letošním roce dojde. Starosta připojil žádost, aby byla provedena i na Ohradech po levé straně, k čemuž se připojil i František Doležal. Pokud tomu bude vyhovovat zaměření spádu, bude zbudována i do zadní části Ohrad. Dne 17. června 1939. O provedení kanalizace v Sukoradech se ucházelo 14 firem. Zastupitelstvo provedlo výběr a stavbu zadalo Jindřichu Malinovi, staviteli v Hořicích. Důvodem bylo to, že se jedná o domácího člověka, který práci provede svědomitě. Za dozorce při stavbě zvolen Alois Prokop, zřízenec cukrovaru na odpočinku. Zapsal Jan Šubrt a ověřili Josef Rychtera a Václav Deml.

Sukoradští starostové

Poděkování za tento článek patří panu Jaroslavu Rubínovi

První jména starostů se podařilo zjistit od roku 1878, kdy byl starostou obce Sukorady, osady Kanice a Kouty Václav Suchý, z bývalého čísla pop. 4 a ve funkci byl do roku 1883.

V obecní kronice se toho mnoho nedočteme o událostech, které se staly v tomto období. Je zde uváděno pouze počasí, které ovlivňovalo úrodu v zemědělství, dále jsou v uváděny ceny produktů a nemálo důležité bylo pro kronikáře uvádět, který domek v tom roce vyhořel.

V roce 1884 byl do funkce starosty zvolen Václav Vávra z čp. 18. Od roku 1886 do roku 1892 byl starostou Sukorad Václav Bílý z čp. 25. Roku 1887 vyhořel domek Josefa Macnara čp. 8. Ve funkci ho vystřídal Václav Kostka z čp. 6, který byl ve funkci do roku 1904. V roce 1890 hořelo na Ohradech čp. 32 a čp. 46. V roce 1892 požár v čp. 56. Rok 1892 byl významný tím, že dne 6. července 1892 pálili občané zaměstnaní v cukrovaru v Bašnicích oheň na památku Mistra Jan Husa, což vzbudilo velké pohoršení, jak uvádí kronikář. V roce 1903 byl založen Hospodářsko - čtenářský spolek Přemysl.

V roce 1904 až 1909 byl starostou Josef Bílý, hostinský z čp. 62. V roce 1905 byl založen místní hřbitov. Roku 1914 byl starostou zvolen Alois Baudyš, hostinský z čp. 1. Alois Baudyš byl starostou až do roku 1924. Dne 28. června 1914 byl v Sarajevu spáchán atentát na arcivévodu Františka Ferdinanda d'Este. 28. července vypukla 1. světová válka. 7. října 1922 byla schválena elektrifikace obce a roku 1923 bylo započato s pracemi.

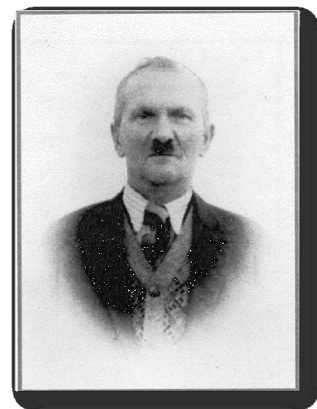
Alois Dušek, zemědělec, nar. 7. 5. 1870, zemřel 13. 2. 1957

V roce 1924 byl zvolen do funkce starosty Alois Dušek, z bývalého čísla popisného 27.

Ve funkci byl do roku 1928. Již v roce 1925 bylo pomýšleno na stavbu kanalizace v Sukoradech i Koutech. Zpevněna byla místní komunikace na Ohradech. V roce 1926 byla opravena hasičská zbrojnice. V roce 1928 bylo započato s výstavbou vodovodu na dolním konci obce.

Josef Zamouřil, zemědělec, nar. 29. 3. 1879, Sukorady č. 22

Od roku 1928 do roku 1932 byl starostou Josef Zamouřil, rolník z čp. 22. V roce 1930 bylo založeno vodohospodářské družstvo na zajištění meliorací. U hřbitova byl postaven pomník padlých z 1. světové války. V tomto roce byl také zřízen telefon z Dobré Vody do Sukorad a umístěn byl v prodejně p. Rychtery.

Jan Šubrt, zemědělec nar. 30. 1. 1901, zemřel 24. 6. 1949

Roku 1932 byl starostou obce zvolen Jan Šubrt, rolník z čp. 61. Ve funkci byl až do roku 1946, kdy přešel na Okresní úřad do Hořic, jako zemědělský referent. V roce 1934 byla postavena západní zeď u hřbitova. V roce 1935 byla provedena oprava místní obecné školy. V tomto roce bylo provedeno vyměření silnice ze Sukorad do Lískovic.

Od 1. října 1935 byly Hořice okresním městem - dříve to byla Nová Paka. V letech 1939 až 1941 byla budována místní kanalizace a dlážděná silnice. V roce 1946 byla u hřbitova vysázena Lípa svobody.

Václav Rychtera, rolník v čp. 3, nar. 22. 11. 1912.

V roce 1946 – 47 byla v obci provedena komazace – zcelování pozemků. V roce 1950 byl zřízen veřejný rozhlas i do osady Kouty. Toto funkční období bylo poznamenáno první snahou o kolektivizaci vesnice. Protože Václav Rychtera měl největší výměru pozemků v obci (asi 11 ha) byl na něj činěn nátlak, aby vstoupil do družstva. Nátlak se vystupňoval tak, že byl později vězněn a později nasazen na nucené práce. I když byla vyslána delegace k prezidentu republiky Antonínu Zápotockému, aby byl propuštěn na zajištěná zemědělských prací ve svém hospodářství, to nebylo umožněno.

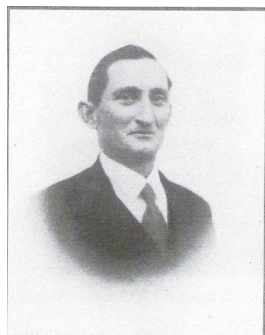
Václav Rubín, nar. 20. 5. 1904. bytem Sukorady č. 74

V letech 1950 až 1954 byl ve funkci předsedy Místního národního výboru Václav Rubín, strojní zámečnick v cukrovaru v Bašnicích. V roce 1954 byla v obci zřízena autobusová linka z Chomutic do Hořic. Opravena byla zvonice před čp. 2. Oplocena byla budova školy a ve škole vykopána nová studně. Započato bylo s budováním vodní nádrže na hřišti, ale pro nedostatek vody se tento záměr nepodařil.

František Macnar, zemědělec, nar. 4. 6. 1897.

Od roku 1954 do roku 1957 byl předsedou MNV František Macnar, rolník z čp. 63. V roce 1955 byla zbourána obecní pastouška, která již nesloužila svému původnímu poslání. Prostor byl později upraven a oplocen.

Josef Řeháček, stavbyvedoucí JZD Podhorní Újezd, nar. 6. 2. 1911

Ve funkci předsedy MNV od roku 1965 do roku 1971. Přestavba hasičské zbrojnice, kde část byla vymezena pro autobusovou zastávku, zbytek objektu sloužil pro místní hasičský sbor.

Jaroslav Rubín – nar. 28. 4. 1933

Od roku 1957 do roku 1975 byl předsedou MNV Jaroslav Rubín. V roce 1957 založeno JZD III. Typu. Zbourána obecní váha a prostor upraven. Roku 1971 opět zvolen do funkce, až do roku 1976, kdy došlo ke sloučení okolních obcí do střediskové obce Bašnice. Do funkce starosty obce byl zvolen roku 1990 a funkci ukončil v roce 2002. Roku 1971 byla přestavěna hasičská zbrojnice. V roce 1976 postavena a předána k užívání prodejna potravin. Ve stejný rok byla zrušena pro nedostatek dětí zdejší škola. V 90. letech byla opravena obecní studna a vodojem, vypracován Územní plán sídelního útvaru obce Sukorady, kabelizace elektrických rozvodů. Roku 1998 se započalo s výstavbou vodovodu pro osadu Kouty.

Mgr. Vlasta Štěpánková, nar. 19. 10. 1955

Po volbách roku 2002 byla do funkce starostky zvolena Mgr. Vlasta Štěpánková. Zaveden svoz komunálního odpadu firmou Marius Pedersen. Započato s výstavbou nové komunikace včetně inženýrských sítí na parcelách u lesa. V roce 2007 byla postavena zvonice u prodejny potravin. Přípravné práce na obecním vodovodu.

V roce 2009 nastoupil do funkce starosty současný starosta Ing. Petr Malý.